

seer jeg ikke, at det er nødvendigt for mig at tilføie Videre, før Nogen maatte udtale sig mod Forslaget. Jeg skulde derfor tillade mig at anbefale disse to Endringsforslag til Thingets nærmere Overveelse og gunstige Bedtagelse. Endnu skal jeg kun bemærke, at forsaavidt Regjeringen bestemt skulde modsætte sig disse Forslag, har jeg tænkt mig, at der endnu kunde gives Thinget en Velighed til at faae en nærmere Dplysning, der forekommer mig absolut nødvendig, om det, man har paatænkt med Hensyn til Indretningen paa Garnisonsstederne, og at man da maaskee til 3die Behandling kunde stille sig noget anderledes, hvis Regjeringen skulde erklære, at det, der her er foreslaaet, maatte berede den uoverstigelige Vanskeligheder. Jeg kunde ogsaa tænke mig den Udvei, at man nu ved Lov kunde fastslaae den Tilstand, som for Tiden haves, og blot forbeholde, at man, hvis nogen Forandring deri skulde foretages, kun kunde foretage den ved Lov. Det har ikke været mig om at gjøre at lægge Regjeringen nogen Hindring iveien i denne Sag; tværtimod, jeg ønsker Sagen afgjort. Det har været en Fordring fra Thingets Side, at den snart maatte blive afgjort, men jeg har ikke kunnet see, at der i det Lovforslag, som foreligger, er nogen som helst Dplysning af det, som har været paatænkt og tilfigtet ved den Bestemmelse, der blev optagen som en Art Compromis i § 6 af Loven angaaende Hærens Ordning.

Th. Nielsen: Der kan naturligvis være deelte Meninger om, hvorvidt det enten er bedst for Soldaten, naar han ligger i Garnison, at han bliver saa nær ved sin Hjemstavt som muligt, eller det er bedst, at han kommer til en anden Provinds. Der fremhæves saaledes, seer jeg i Motiverne i Tillæg A. for 1867 Sp. 1683, at det netop undertiden kan være godt for Soldaten, at han kommer hen i en anden Provinds, for at det derved kan blive gjort klart for ham, at hele Danmark er hans Fædreland, og ikke alene den enkelte Egn, hvor han stammer fra, og at det er det hele Land, som det er hans Pligt at forsvare. Det forekommer mig rigtignok at være en vel ringe Følelse at tillægge

Soldaten, at han skulde være saa indskrænket at han, naar han blev i sin Hjemby, eller i Nærheden af den, skulde tænke, at det i Grunden var hans Fædreland. En saadan indskrænket Følelse har jeg vanffeligt ved at forestille mig i en Tid, hvor Dplysningen gaaer saa stærkt fremad, som det nu er Tilfældet, og denne Grund har derfor for mig ikke Noget at sige. Endvidere er det blevet fremhævet, at det var godt, at Soldatens eller overhovedet Menneskets Dø adnedes for en videre Udflugt, at det var godt, at de kom udenfor Hjemmet, saa at Udflugten ikke hindredes af Markskjel, saa at deres Synskreds i det Hele blev begrændset deraf; det er blevet fremhævet, at det var godt, at Soldaten kom til at ligge i en Kjøbstad, at Syden f. Ex. kom til Kjøbenhavn, hvor hans Dø kunde aabnes, og hans Sind vækkes ved de mange Ting, der her ere at see, og ligeledes godt for Sjællænderen at komme over til de fattige jydskke Heber. (Berg: Det Sidste have vi ikke hørt). Jo, det er blevet sagt i det andet Thing. Alt dette kunde have Noget at sige i en Tid, hvor Communicationsmidlerne vare mindre stærkt fremskredne, end det nu er Tilfældet, men at det nu herester skulde kunne blive Tilfældet, som der staaer i en vis Geographi, at der er Folt, der døe, uden at have seet en Skov, at det herester skulde blive Tilfældet, at Folt skulde døe, uden at kjende mere end deres Hjem, dette troer jeg ikke. Altsaa det, at man vil aabne en større Synskreds eller en større Horizont for Soldaten ved at flytte ham over til en anden Provinds, har ikke for mig Noget at sige. Men det imod kan det ikke nægtes, at man ved at flytte ham over til en anden Provinds, forarsager Landet yderligere Befolknings, for ikke at tale om, at vi styde Tanken om Almeenvebningen Noget længere ud i Fremtiden; thi jo nærmere Garnisonerne ere ved Hjemstaben, og jo mere vi indrette os derefter, desto mere haab have vi om, at vi kunne komme til at indrette vort Hærvæsen paa en anden Maade end hidtil. Dette er for mig saa afgjørende, at jeg ikke vilde kunne have med Lovforslaget at gjøre, dersom jeg vidste, at det var Ministerens Mening, at han i Al-